

CARLOS MONTERO President de la Comissió d'Aigua i Energia

El Pla de gestió 2016-2021: una nova oportunitat per a l'aigua

L'inici del segon cycle de planificació del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya i Programa de mesures 2016-2021 és un bon moment per fer-ne l'avaluació.

Fa poc es va acabar el termini d'informació pública del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya i Programa de mesures 2016-2021. Aquest pla és una obligació legal derivada de la Directiva marc de l'aigua (2000/60/CE), que obliga a realitzar una planificació hidràulica en cada demarcació hidrogràfica i a revisar-la cada sis anys fins al 2027, quan les masses d'aigua haurien d'haver assolit el bon estat ecològic.

El Pla de gestió 2009-2015, construït des de la suma de necessitats i —no podem obviar-ho— tot just a l'inici de la crisi, va ser ambiciós. La diagnosi realitzada el 2009 indicava que almenys la meitat de les masses presentava mal estat, i una quarta part no s'havia pogut classificar per falta de dades. Val a dir que el pressupost de 6.270 milions d'euros per a aquestes actuacions tan sols es va executar en un 42%. Malgrat això, en la diagnosi de 2015 s'ha avaluat completament el 93% de les masses i es demostra que s'ha aconseguit millorar-ne l'estat en 12 punts percentuals.

PANORAMA PREOCUPANT

El nou pla s'ha elaborat amb una restricció que ha limitat la disponibilitat pressupostària a 918 milions d'euros, amb què es pretén sumar 9 punts a les masses d'aigua en bon estat ecològic i arribar al 46% el 2021. Bona part d'aquesta quantitat es destina a la segona meitat del sexenni de planificació, mentre que es trasllada al tercer i últim cycle l'objectiu d'augmentar 38 punts les masses d'aigua en bon estat fins a assolir el 84%. Tot plegat suggereix un panorama preocupant.

Sense menystenir els mèrits de l'esforç realitzat, aquesta segona planificació deixa

Foto: Pau Artigas

El Pla econòmic i financer no disposa mesures per tendir a la recuperació dels costos del cycle de l'aigua, tal com propugna la Directiva

alguns aspectes importants sense resoldre definitivament. S'hi plantegen adequadament els escenaris de demanda i els dèficits de garantia resultants, però no es concreten les solucions necessàries ni a mitjà ni a llarg termini, en considerar que els períodes de planificació de 6 anys no permeten abordar ni tècnicament ni financerament solucions que excedeixen aquest límit temporal. Per això, i semblantment a la resta dels plans de conca en aquest segon cycle, es traspassa la responsabilitat de resoldre el dèficit de garantia al Pla Hidrològic Nacional o l'instrument que s'estableixi, com és el cas del sistema Ter-Llobregat, el més crític, o el de la Muga. Els cabals de manteniment es redueixen respecte al pla de 2010, d'acord amb el

que es consideren possibilitats reals. Les solucions com la reutilització o l'autosostenibilitat energètica de les plantes tenen una presència feble, la qual cosa no fa pas pensar en un futur més esperançador.

El Pla econòmic i financer no disposa mesures per tendir a la recuperació dels costos del cycle de l'aigua, tal com propugna la Directiva, encara que ara per ara només es cobreixi el 71% dels costos.

Disposar d'uns recursos de qualitat ecològica suficient és un bé social irrenunciable. El Pla de gestió ha d'incrementar el seu compromís a obtenir el millor resultat, i reclamar els mitjans indispensables per a aconseguir-ho.